

Bakalářská práce, TF JU

Autor: Bedřich Jetelina

obhajoba: září 2009

Název: Chasing Utopia – preevangelizace sekulární společnosti

Posudek vedoucího práce:

Autor ve své práci pojednává jeden projekt Církve Adventistů sedmého dne, který má sloužit k oslovení sekularizované společnosti. Cílem práce je tedy posouzení účinnosti tohoto projektu, zhodnocení jeho významu. Aby toto mohl provést, věnuje podstatnou část práce charakteristice současné evropské společnosti, snaží se z relevantních zdrojů postihnout základní rysy moderny, postmoderny a z toho vyplývající myšlení současného člověka. Využívá k tomu autory především z oblasti sociologie. K obecným charakteristikám se pak snaží vystihnout prvky specificky české. Vychází při tom z dějinného vývoje v Čechách. Dlužno říci, že tato problematika je složitá a v literatuře k ní existuje řada úvah, nicméně autor se s ní vypořádal v rámci Bc. práce velmi dobře. Jeho text je stručný tak, jak mu to rozsah práce dovoluje, využívá literatury která je tematicky relevantní a z ní vybírá podstatné prvky, které je velmi dobře schopen čtivě a logicky sdělit. Je si přitom vědom (explicitně to na několika místech zaznívá) svých omezení, respektive toho, že jde o (byť vyargumentované) teze a trendy.

Po charakteristice současné doby přichází s objasněním místa náboženství a víry v současném světě – s problematikou nazývanou někdy sekularizace. Opět v globálním měřítku s aplikací na Českou republiku.

Následuje kapitola o založení a vývoji misiologie v CASD, s uvedením kritických reflexí a následným teoretickým ukotvením posuzovaného projektu Chasing Utopia v misijním myšlení CASD.

Poslední kapitola popisuje předmětný projekt a praktické zkušenosti s ním, s kritickou reflexí jeho přínosů a zklamání, hledá příčiny jeho nedotažení a vyvozuje závěry pro další chápání misiologie v CASD. Domnívám se, že ač se autor velmi korektně drží v mezích CASD, některé jeho závěry lze zobecnit, například potřebu výchovy vlastních společenství ke změnám reflektujícím společenský vývoj katolická církev v Evropě jistě zaznamenala například v 17. stol. (baroko x katolické osvícenství) ve 20. stol. (II. Vat. x lefebriste) apod.

Práci považuji za velmi zdařilou, logicky a srozumitelně strukturovanou, čtivou. K drobným poznámkám patří otazníky po výpovědní hodnotě údajů ze sčítání lidu (co vlastně tato čísla znamenají) – ale dlužno říci, že autor z nich rozhodně nevyvozuje fakta nad rámec jejich vypovídací hodnoty. Dále v historické části uvádí vznik Církve československé husitské v roce 1920, tento název má uvedená církev ovšem až od druhé poloviny 20. stol. Uvádění odkazů v poznámkách pod čarou se všemi údaji (včetně ISBN) považuji za přetěžování textu (dané údaje jsou v seznamu literatury). Pokud jde o technické zpracování – v práci je výjimečně (ve vztahu k ostatním pracím, které posuzuji) málo překlepů.

Práci doporučuji k obhajobě.

Červenec 2009

Alois Křišťan